

My Radima zaznamenali jako zpěváka v několika pražských muzikálech, ale v poslední době i na několika akcích, kde on byl hlavní hvězdou. Navíc jsme se dozvěděli o chystané spolupráci s Lucií Vondráčkovou, proto jsme se rozhodli Radima pro vás vyzpovídat.

Kdo je Radim Flender?

To je mi otázka :-). Radim Flender je zpěvák, který díky tomu, že si na všechno přicházel sám a pomalu, teprve teď ve 43 letech rozjíždí svou kariéru. Mám dvě dcery, které obě hrají divadlo, ale ani jedna nezpívá. Je to zajímavé. V naší rodině z tátovy strany jsme tři bratřenci muzikanti, leč v předcích nemáme ani jednoho a mezi potomky už taky ne :-).

Měl jste k hudbě blízko už od dětství?

Spíš až na vojně. Tam se hodilo umět hrát mazákům „Když mě brali za vojáčka“ Po vojně jsem potkal osudovou postavu mého života. Byl to Ístr, kolega z práce, který mě naučil pořádně hrát. Měl jsem takový sešítek, vlastně ho mám někde dodnes, v něm napsané názvy písní a pod nimi řady akordů. S tím jsme hrávali po hospodách a sklízeli první potlesky.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Ano, hraji na kytaru. Je možná zajímavé na jakou a jak. Začínal jsem, jako asi všichni, na španělku. Potom jsem přešel na westernovou a náhoda tomu chtěla, že jsem objevil devítistrunou kytaru. Byla to láska na první poslech. Od té doby už hraju jen na devítistrunky. Asi tak před čtyřmi lety jsem si nechal od kytaráře postavit malinkou „devítku“ a řešil jsem jak si jí na sebe zavěsit. Postupem času jsem si jí začal připínat kolem pasu a bylo.

Začínal jste s nějakou kapelou?

Hráli jsme nejdřív po těch hospodách. Až později přišlo na hraní vlastní tvorby. První moje opravdová kapela se jmenovala Ratolest. Hráli jsme autorské písničky na folkových festivalech a byla to dost hrůza.

Kolik let skládáte?

Začátky mého muzicírování se dají datovat do doby těsně po vojně, takže asi tak rok 1994. To jsem začal dělat v první práci a potkal osudovou postavu mého života. Ne byla to žena, ale kupodivu chlap. Ale ne tak jak si myslíte, šlo o muzikanta, který si brnkal v pauzách na kytaru a protože to byl sólový kytarista, tak potřeboval někoho, kdo mu bude hrát doprovod. Já v té době uměl asi pět akordů, tak jsem se k němu přidal a on mě vlastně všechno naučil. Spolu jsme pak objížděli festivaly a oblbovali holky. Postupem času jsem začal skládat vlastní věci a skladatel byl na světě :-).

Kde berete inspiraci?

Ani nevím. Nejvíc věcí mě napadá, když nemám zrovna dobré období. Asi tím ventiluju nějaký přetlak emocí. Dvakrát v životě jsem zažil situaci, kdy jsem si sedl ke kytarě, vymyslel melodii a najednou začal přicházet text. Ale tak, jakoby mi ho někdo diktoval, vůbec jsem o tom nepřemýšlel, jen jsem psal. Šlo to tak rychle, že jsem nestíhal ani zapisovat. Pak jsem si to přehrál a normálně jsem se rozbrečel štěstím. Když jsem si to pak po sobě četl, vůbec to nebyla má slova. Prostě mi to fakt nadiktovala nějaká múza. Od té doby na ní stále čekám. Občas přijde, napoví mi začátek, zase frnkne a nechá mě se s tím trápit. Mám pocit, že okolo nás mizí věci, v kterých by byla nějaká poezie. Když si vzpomenu na starý Žižkov, opadané omítky,

chabé osvětlení, na každém rohu plná hospoda, to všechno mělo v sobě poezii. Takové staré nádrazí v jednu ráno, tam to občas ještě je, ale mizí to. Opravené domy mi přijdou takové „sterilní.“ A nebo to už neumím vidět.

V jaké hudbě jste se našel? Jakým vývojem jste prošel?

Začínal jsem na folku a do velké míry jsem stále folkař. Je pravdou, že postupem času a díky Hvězdné Pěchotě, v níž hraju revivaly na různých akcích, jsem se začal posouvat do poprocku, ale ta sláma mi z bot kouká stále.

Pohybujete se mezi různými hudebními styly, v čem vnímáte svůj největší potenciál?

To je těžké říct. Ale snad se mi daří vkládat do zpěvu emoce. Mám rád, když je na nosnou melodii napsaný i krásný text, kterým se dá něco říct. To je velmi často ve folku, ale i v muzikálech se to objevuje. Tak ta interpretace, to mi snad jde.

Co chcete svou hudbou sdělit?

Nevím, jestli chci něco sdělit, na to je dobrý třeba Kryl, Nohavica, nebo Landa. Ti uměli pracovat se slovy a dát do nich sdělení. To bych si o sobě tvrdit nedovolil. Já píšu muziku spíš srdcem. Ne snad, že bych v textech neměl děj, na tom si zakládám. Myslím, že písnička by měla mít děj, aby si posluchač mohl v písni číst, ale hluboká sdělení většinou nemívám. Píšu o životě spíš formou popisu, než návodu. Dlouho jsem se vyhýbal tématům lásky. Přišlo mi to příliš jednoduchý. Zamiluju se, jsem toho plný a tak to hodím na papír. Pak mě nechá a zase mám co

hodit na papír. Po čase mi došlo, že písně o lásce, jsou vlastně ty úplně původní písně. V tom je základ celé muziky. Nalákat na píseň svou vyvolenou. A tak jsem se i tomuto tématu přestal vyhýbat.

Co chystáte?

Chystám výběrové CD. Jak jsem psal, skládám už dlouho a za tu dobu jsem složil asi tak 70 písní. Samozřejmě velice rozdílné kvality, ale i tak je z čeho vybírat. Sesbíral jsem všechny možné demáče, které jsem kde našel, zapojil i hlavu a na leccos jsem si ještě vzpomněl a poslal jsem to kamarádovi, který mi z toho udělal výběr deseti věcí, na kterých teď pracujeme. Myslím, že to bude zajímavá kompilace písní, protože mezi nimi bude těch 20 let. Za tu dobu jsem prošel velkou změnou jak já, tak i má tvorba. Myslím, že to bude jako **Best off** zatím neznámého autora :-). Dokonce se mi podařilo oslovit i Lucii Vondráčkovou, která tam nazpívá dvě písničky. Chystáme i videoklip, tak snad to všechno klapne.

Co nám na sebe prozradil zpěvák Radim Flender?

Úterý, 07 Srpen 2018 05:09 - Aktualizováno Úterý, 07 Srpen 2018 07:01

Co nám na sebe prozradil zpěvák Radim Flender?

Úterý, 07 Srpen 2018 05:09 - Aktualizováno Úterý, 07 Srpen 2018 07:01

[REDACTED]

Co nám na sebe prozradil zpěvák Radim Flender?

Úterý, 07 Srpen 2018 05:09 - Aktualizováno Úterý, 07 Srpen 2018 07:01

Co nám na sebe prozradil zpěvák Radim Flender?

Úterý, 07 Srpen 2018 05:09 - Aktualizováno Úterý, 07 Srpen 2018 07:01

[REDACTED]